

Consell Tributari
Expedient: 413/4

El Consell Tributari, reunit en sessió de 19 d'abril de 2006, coneixent del recurs presentat pel Sr. A.E.S., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, i ha adoptat el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 26 de març de 2003, el Sr. A.E.S. dedueix un recurs contra la provisió d'embargament dictada en el procediment executiu iniciat per al cobrament de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica dels exercicis 1998 a 2002 relatiu al vehicle de matrícula B-...-OF propietat del recurrent. Un dia més tard, el 27 de març, el recurrent presentà una sol·licitud dirigida per tal que se li aixequés l'embargament del seu vehicle i d'un altre de matrícula B-...-NN també propietat seva, embargament amb el qual l'Administració pretenia cobrir l'import del crèdit exigít.

2.- En ambdós escrits el recurrent es limità a al·legar que el 30 d'abril de 1999 havia formulat una denúncia davant la Guàrdia Civil a fi de posar de manifest certes irregularitats que ocorregueren en l'adquisició del vehicle matrícula B-...-OF i descobertes arran del resultat de la inspecció tècnica de l'esmentat vehicle, efectuada el 22 de desembre de 1998, que havia estat "desfavorable" atès que el número de bastidor no coincidía amb el que figurava en la documentació obligatòria, i conclou per aquesta raó i des d'aquesta última data "el vehicle no està autoritzat a circular". No obstant això, en l'escrit de 27 de març de 2003 l'interessat manifesta que "les sancions d'aparcament es deuen a la necessitat de moure el vehicle per a evitar robatoris o abandonament".

3.- De l'expedient es dedueix que el procediment executiu ha estat suspès en el tràmit assenyalat.

4.- En l'expedient figura una còpia de l'informe de l'estació ITV on es qualifica la inspecció de "negativa".

5.- Per últim, de l'expedient resulta que l'interessat adquirí per transferència el vehicle matrícula B-...-OF el 24 de febrer de 1994, i no consta que l'Administració li notifiqués individualment la liquidació de 1995 corresponent a l'alta en el padró de l'impost, ni que l'interessat pagués cap quota posterior.

6.- La Divisió de Reclamacions de l'Institut Municipal d'Hisenda proposa estimar parcialment el recurs, declarar prescrit el dret de l'Administració a liquidar l'impost pels exercicis 1998 i 1999, anul·lar el procediment de constreyniment iniciat, i procedir a la notificació de les liquidacions corresponents als exercicis 2000, 2001 i 2002 per al seu ingrés en període voluntari.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Aquest Consell Tributari coincideix amb la part dispositiva de la proposta de resolució d'aquest recurs que formula la Divisió de Reclamacions. No obstant això, convé advertir que l'itinerari per a aconseguir-la passa necessàriament per aclarir, primer de tot, des del moment en què l'estació de la ITV conclogué que el resultat de la inspecció del vehicle B-...-OF era "negatiu" es continuà produint el fet imposable de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica. Aquesta és en definitiva, i malgrat la manera indirecta de plantejar-la, l'al·legació essencial que formula el recurrent en els dos escrits indicats. Doncs bé, l'al·legació expressada en aquests termes no es pot acollir tal com veurem seguidament.

Segon.- En efecte, el fet imposable de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, conforme s'estableix en l'art. 93 de la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals (LHL), en la seva redacció vigent durant el període que aquí interessa, s'estableix per la titularitat del vehicle objecte de qualsevol tribut "apte per a circular per les vies", i s'ha d'entendre que gaudeix d'aquesta aptitud el vehicle "que ha estat matriculat en els registres públics corresponents i mentre no hi hagi causat baixa". En aquest sentit és clar que en el cas que ens ocupa, un cop efectuada la inspecció referida, se seguí produint el fet imposable, atès que el vehicle B-...-OF no només estigué circulant per les vies públiques -encara que només fos als efectes limitats que indica el recurrent-, sinó que no causà baixa, ni provisional ni definitiva, en el Registre de Vehicles de la Prefectura Provincial de Trànsit.

Tercer.- És cert que la constància en el Registre de Vehicles, com element determinant del fet imposable, no té un valor absolut i indestructible. Com excepció singular a aquesta regla de la constància registral, aquest Consell Tributari reconeix que si la divergència entre la realitat material i l'aptitud per a la circulació derivada del Registre Vehicles és total i absoluta, cosa que succeeix quan el vehicle ja no existeix perquè ha estat destruït o desballestat, aquesta realitat s'ha de sobreposar a l'aparença registral. Però això no succeeix en el cas present.

Aquí la inspecció tècnica observà una irregularitat, per supòsit rellevant, sobre el número de bastidor que figurava en els documents obligatoris del vehicle (el permís de circulació i la targeta ITV). No obstant això, com que aquesta circumstància no era una "deficiència" o "desgast" per raó del qual, com diu l'art. 11.3 del RD 2.042/1994, de 14 d'octubre, que regula la inspecció de vehicles, "la utilització del vehicle constituïu un perill per als seus ocupants o per a la resta d'usuaris de la via pública", no s'impedí provisionalment que el recurrent continués usant-lo.

És clar que, un cop vist el que es disposa en l'art. 11.2 del RD 2.042/1992 citat, en aquest cas l'estació ITV, en teoria, hauria d'haver retingut la targeta ITV del vehicle, i si un cop transcorreguts dos mesos des de la primera inspecció l'interessat no l'hagués presentat a una nova, amb la irregularitat esmenada, l'estació ITV que retingué la targeta l'hauria d'haver enviat a la Prefectura Provincial de Trànsit proposant la baixa del vehicle en el corresponent registre, tal com disposa l'últim paràgraf de l'article citat. Però tampoc no succeí res d'això, de manera que la Prefectura Provincial de Trànsit no arribà per aquesta via a tenir coneixement de tals vicissituds i, per consegüent, no pogué tramitar la baixa en el Registre de Vehicles. És evident que si la Prefectura Provincial de Trànsit hagués disposat d'aquest coneixement, però després no hagués procedit a tramitar la baixa, encara es podria considerar, com ha estat considerat per la jurisprudència (vid. la sentència del TSJ de Madrid de 22 d'abril de 2002), si la divergència registral era imputable a aquesta Administració, i en virtut seva contemplar una nova excepció a la regla de la constància registral assenyalada. Però tampoc ens trobem en aquest supòsit; sense perjudici, a més, que aquesta inactivitat de l'estació ITV no impedeixi mai que l'interessat exerceixi la facultat, com alternativa a l'esmena de la irregularitat, de donar de baixa el vehicle en el Registre corresponent, com preveu l'art. 35 del RD 2.822/1998, de 23 de desembre, que aprova el Reglament de Vehicles, per a les baixes definitives, o l'art. 36, per a les baixes temporals.

Quart.- Atès que el resultat desfavorable de la inspecció no afectà a la realització del fet impossible, ara és procedent examinar la correcció del procediment de constrenyiment iniciat.

En aquest punt, i coincidint amb la valoració de la Divisió de Reclamacions de l'Institut Municipal d'Hisenda, s'ha de declarar la nul·litat de la provisió de constrenyiment amb la qual aquell procediment s'inicià, en virtut del que disposa l'art. 138.1.d) de la Llei general tributària (LGT) vigent en aquell moment, atès que aquesta provisió no fou precedida de la correcta notificació de les liquidacions, ni l'interessat practicà l'autoliquidació de l'impost, ni satisféu cap de les quotes, tal com s'ha dit en els antecedents.

Si això és així, l'Administració ha de procedir a notificar al recurrent les liquidacions d'aquells exercicis en relació als quals el dret de l'Administració a practicar-les no hagi prescrit. A aquests efectes, i tenint en compte que el termini de prescripció del dret de l'Administració a liquidar els deutes tributaris començà a córrer des de les dates de la meritació de l'impost (és a dir, el primer dia de cada període impositiu), s'ha de declarar prescrit pel transcurs del termini quadriennal que fixava l'art. 64 LGT, el dret de l'Administració a liquidar l'impost sobre vehicles de tracció mecànica relatiu als exercicis 1998 i 1999, atès que la nul·litat que afecta la provisió de constrenyiment la priva de tot efecte interruptor del termini de prescripció, i s'ha d'atribuir aquest efecte només el recurs interposat per l'interessat el 26 de març de 2003, en virtut de l'art. 67.1.b) LGT. D'aquí que només es pot procedir a la notificació per al seu pagament en període voluntari, com proposa la Divisió de Reclamacions de l'IMH, de les liquidacions dels exercicis 2000, 2001 i 2002, atès que són les úniques liquidacions practicables des del 26 de març de 1999.

Per tot això, i coincidint amb l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

ESTIMAR en part el recurs; ANUL·LAR la provisió d'embargament impugnada; DECLARAR la prescripció del dret de l'Administració a liquidar les quotes corresponents a l'impost sobre vehicles de tracció mecànica dels exercicis 1998 i 1999 pel vehicle B-...-OF, i NOTIFICAR les liquidacions del exercicis 2000, 2001 i 2002 per al seu pagament en període voluntari.